

מדינת ישראל

משרד ראש הממשלה

(ארכיב)

לשכת ראש הממשלה
בגין - משרד המשפטים

~~108~~

שם תיק: לשכת ראש הממשלה מנחם בגין - משרד המשפטים
-כללי

מזהה פנימי: **גל-24/12859**

מזהה פריט: R0002usp
כתובת: 2-106-8-7-7

תאריך הדפסה: 20/09/2022

תיק מס.

216 (15)

ירושלים כ"ו בסיון התש"ם
10 ביוני 1980

210 (15)

לכבוד
מר אורי (אנואר) שהרבני
רחוב בלפור 157/3
בת - ים

מר שהרבני הנכבד,

הריני מאשר בתודה את קבלת מכתבך מיום 25 במאי 1980.

טוב עשית ששלחת העחק ממנו לשופט בית המשפט העליון חיים
כהן. אני מקווה שהוא ישיב לך במישרין ויתייחס לדבריהם שזוטטו
בשמו בעתון "מערב".

בכבוד רב,

י. קדישאי
מנהל לשכת ראש הממשלה

ירושלים כ"ו בסיון התש"ם
10 ביוני 1980

210 (15)

לכבוד
מר אורי (אנואר) שהרבני
רחוב בלפור 157/3
בת - ים

מר שהרבני הנכבד,

הריני מאשר בהודעה אה קבלת מכתבך מיום 25 במאי 1980.

טוב עשיה ששלחת העתק ממנו לשופט בית המשפט העליון היים
כהן. אני מקווה שהוא ישיב לך במישרין ויהיחם לדברים שצוטטו
בשמו בעתון "מערבב".

בכבוד רב,

י. קדישאי
מנהל לשכת ראש הממשלה

25.5.80 גר-יום :

זבלב מי מתם בכן, כולל מחלה ופול, ירושלים
זבלב מי מחלה מחו, שר המשלים, ירושלים
כבלה

דריון מדויג פורסמה ודוזה שבזום מתוך אנוי מחנה אדיון כבלב...
אם באמת אתה הישולת חים כהן כפי שבזוט דוידה התי הוא
פער בכבלה של אלתי, אלתך, אשתי וכל אשה בושפול.

אני שואל שאלה את ופשוטה : איך יכול אכתי שואל בושפול
אז שחורף את דיוני של נאקם לפני שחמד את הנאקם, והתי האשה
בדיוני לא קק נאקם כקק שהוא נאקם את הוכה שהוא נאקם ולכן
יש אפקול אלה אמת.

צד היום הזה האות בשושלים ובגתי המשל סתל לבק ותפלוין...
מנה אלו המשול אס לא טחוני בעצמכתי

בהרכבה

ובכבלב רב
של

אלהי (איואק) שהרבני
מנואי אשפר בזינק

אבלב
וחתן: הישולת חים ככן, ירושלים

כבלה :
אורי שהרבני
נה באסנה 157/3
בת-יום

המפד"ל: השופט כהן פגע בנשות ישראל

מאת יהושע ביצור

סיעת המפד"ל בכנסת הביעה אתמול בישיבתה את מחאתה וזמורת רוחה על דברי השופט חיים כהן, שנאמרו מעל כמת, "בר פלוגתא" בפקולטה למשפ"טים באוניברסיטת תל-אביב, שסגנון קשות בציבור הנשים בישראל.

באותו מעמד אמר השופט חיים כהן: „אם תופעל מדינת ישראל לפי חוקי משה, במקרה זה נהיה חייבים לסקול למות כל אשה נואפת כפי שמתחייב מן האות הכתובה בחוקים אלה, ואז נגיע לכך שכל הגשים בישראל ייסקלו“.

סיעת המפד"ל רואה בדברים אלה, גם אם חלקם נאמרו דרך הלצה, עלבון חמור ופגיעה בנשות ישראל, במסורת ישראל ובהלכה היהודית, וקשה להאמין שדברים כאלה נאמרו מפני מי שיושב על כס בית-המשפט העליון במדינת ישראל.

הסיעה מציינת שהיהדות הדתית לחמה בכנסת בעד ביטול עונש המוות, ומוזכירה כי עונש זה בטל במשפט העברי עוד 40 שנה לפני זורכן הבית.

35

אב' 3

מח' מנחם ב' 57
הגב' אהרן ושלמה
יב' 57

אלהי ישראל

באשה 157/3

א-א-א

ירושלים, ח' בסיון תשמ"ב
30 במאי 1982

582-4-0

210(15) ✓

~~150~~

210(15)

לכבוד
הועד הארצי של עובדי בתל המשפט
רחוב ויצמן 1
תל-אביב

שלום וברכה,

הדיני מאשר בתודה את קבלת העתק העצומה
ששלחתם אלינו, לידיעת ראש הממשלה כיום ליד באייר תשמ"ב.

בכבוד רב ונבונה,

י. קדישאי
מנהל לשכת ראש הממשלה

א"ח
3
5

הוועד הארצי של עובדי בתי המשפט
רחוב ויצמן 1 תל - אביב

כ"ד אייר תשמ"ב
17.5.1982

582-4-0
210(15) ✓

לכבוד

שר המשפטים - מר משה ניסים
מוזכ"ל עובדי המדינה - החבר בן עמי
נציבות שירות המדינה
מנהל בתי המשפט

אדוניים נכבדים,

רצ"ב עצומת עובדי מערכת בתי המשפט, המדברת בעד עצמה.

ברצוננו לציין :-

- א. בכל הישיבות שהתקיימו עד כה עם השופט הגר הייתה האווירה עבודה ומתונה, כחוצאה מהתנהגותו הקודמת.
- ב. משכורתו, המדקיקה שחקים, של השופט הגר אינה "מאפשרת לו" להיות ער למצבם הכלכלי הירוד של העובדים המינהליים.
- ג. העצומה הרצ"ב היא הזכחה חותכת לחסיסה הקיימת בקרב ציבור העובדים, הדואים בדופט הגר את שורש הרע וההדרדרות במערכת היחסים הקיימת כיום בבתי המשפט ופוגעת בניהול העבודה התקינה.

(Handwritten signatures and stamps)

לכבוד
השר
הארצי

- העתיקים 10. לראש הממשלה - מר מנחם בגין ✓
- 2. למר האוצר - מר יורם ארידור
 - 3. למוזכ"ל ההסתדרות - החבר ידותם משל
 - 4. לחבר קיסר
 - 5. לממונה על יחסי העבודה
 - 6. לחבר לניאדו מחזיק תיק בתי המשפט.

ירושלים, כ"ב בסיון תש"ם
6 ביוני 1980

161 - 23
210 (15)

7

לכבוד
מר יצחק ח. דוד
האיגוד העולמי של יהודי גרוזיה
שד' אשכול 161/32
קיראון
תל-אביב

מר דוד הנכבד,

הריני מאשר בחודה אח קבלת מכתבך מיום 25 במאי 1980.
הוא יובא לעיונו ולחשומת לבו של ראש הממשלה.

בכבוד רב ובברכה,

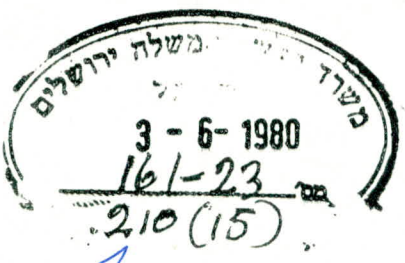
י. קדישאי
מנהל לשכת ראש הממשלה

საქართველოს მემკვიდრეობის
საზოგადოებრივი ცენტრი

161/32, Kiryat A, Tel. 03-755242

verl
6680

№ 5 - 565/א
25.5.80 תאריך

כ"ט סר מנחם בגין
ראש הממשלה
קרית, ירושלים

הנידון: האם על בית המשפט העליון לנהל את הסדינה?

אדוני ראש הממשלה,

ברצוני להתייחס לאירוע טראגי וכאוב לכלל עם ישראל, רצח אכזרי של היהודים בחברון, שבקבותיה גורשו שלושת "המנהיגים-המסיתים" מהר חברון. אקווה שאשקף נאמנה את הלוך-דווח גם בקרב צבור יהודי גרוזיה ומאות עולים אחרים, אתם אנו נמצאים במגע יומי, ישיר ומתמיד.

נראה לנו שהרצח האווילי הזה בוצע בשל הנהגת מדיניות יד רכה כלפי הרוצחים-בכוח המסתובבים בשטחים מבלי לבוא על עונשם.

מה היתה צריכה להיות תגובת הממשלה ושל מערכת הבטחון במיוחד לאחר הרצח? הבעייה הזו עולה ומחריפה לאור התרחשויות שאנו עדים להן דווקא בימים האחרונים, ובשל הניסוקים:

1. הרוצחים האמיתיים שביצעו את הפשע לצערנו לאנלכדו והם ממשיכים להסתובב, ככל הנראה שוב בשטחים באין מפריע, למרות, מסוכנעני, מאמציהם הכבירים של גורמי הבטחון ללכוד אותם ולהענישם כנאות.
2. מגורשי הר חברון (קוואסטה, מילחין ותסימי) כמעט והפכו לגיבורים לאומיים של אש"ף, סיירו-טיילו להנאתם בעולם, בייסו דעת-קהל אוהדת לערבים, הציגו את עצמם כמקופחים ע"י ישראל, השתתפו בהפגנות אש"ף בבירות, נתקבלו ע"י חוסיין ברבת-אמון, ערכו "שיבת-בית" פרובוקטיבית ליד גשר אלנבי בסיועם הבלתי מבוטל של "עוכרי-ישראל" למיניהם מצד זה, הרחיקו לכת עד לניו-יורק ונכחו בישיבת מועצת הבטחון שאף גינתה אותנו, הטלוויזיה צילמה את קוואסטה "המדוכא" הסדגים את גירושו לעיני כל העולם הנאור; ובארץ הובא הנושא לדיון בבית המשפט הגבוה לצדק וכפי שגם הישבת לדר' וולדהיים - הינו בחזקת סוב-יודיזה ואולי בשל כך מנועים כולנו מלהיכנס לפרטים ולשיקולים משפטיים טהורים.
3. לכאורה הערבים "המקופחים" השיגו את מבוקשם, מעז הוציאו את המתוק, קידמו את ענינם במישור חשוב מאין כמוהו - הסברתי-מדיני-מצפוני, אנו טמנו שבעה בחורים באדמת סולדתנו (יחד עם החייל סלומה ז"ל) לראשונה אחרי מאורעות תרפ"ט בחברון, והרוצחים ומסייעיהם - תומכיהם קיבלו פרס נאות עבור מעשיהם. האם לא טמנו לעצמנו מלכודת כשגירשנו אותם באם הסיכוי הסביר להחזרתם הולך וגובר לפי מה שניתן להתרשם מההתדיינות ב-ג.צ.?

ובכן, מה הישגנו, מה התוצאה מגירוש "המסיתים" הנ"ל אם בסופו של דבר הגירוש יבוטל (ולא חשוב ע"י מי) והם ישובו חוגגים ומנצחים לבתיהם ועוד יערכו להם קבלות-פנים מכובדות. (את פרשת באסם שקעה שכחנו?)

הרושם הוא שהמצנו גיבוש קריטריוני ענישה החלטתיים הולמים ומידיים לאירועים ותופעות מסוג זה. הולך וגובר עירבוב אנאכרוניסטי בין שיקולים בטחוניים-צבאיים טהורים (מה טוב למדינה) לבין שיקולים משפטיים (מה טוב לאדם-אזרח) (המוסווים היטב תחת עלה של הניסוקים הזמאניטריים והצדק הצרוף. והשאלה הטבעית והפראדוקסאלית היא מי למעשה מושל במדינה - הממשלה או בג"צ, וזאת בלי לפגוע חלילה וחס בכבודו ובמקומו של המוסד המשפטי העליון ובלתי לתבוע קיצוצים בסמכויותיו.

מציאותנו קשה היא, השאלה - היא שאלה אכזרית ונוקבת, אסור לתשובה להתמהמה.

בברכה ובהוקרה
יצחק ח. דוד

העתק:
לשר הבטחון - הקריה, תל-אביב
לשר המשפטים - ירושלים
לשר החוץ - ירושלים

3. 11. 80